

[Forsvarsministeren.]

end de militære myndigheder og forsvarsministeriet. Under den uddannelse, der må foregå, og det beredskab, som må opretholdes, kan vi vel næppe regne med helt at undgå bortkomst af våben. Men opmærksomheden er stadig henvendt på, om kontrolforanstaltningerne kan gøres mere effektive, og såvel den ulykkelige sag fra Haderslev som den omstændighed, at tyverierne særlig gælder pistoler, har medført, at jeg nu har anmodet vore militære myndigheder dels om en fornyet alvorlig indskærpelse af, at de gældende bestemmelser ubetinget skal overholdes, dels om en hurtig undersøgelse af sikringsbestemmelserne vedrørende disse våben med henblik på en skærpelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Adolph Sørensen* til boligministeren:

„Vil ministeren ved administrationen af § 25 i lov om boligbyggeri tilstræbe en fordeling af de til forsøgsbyggeri reserverede midler over et større antal byggeforetagender af varierende format og karakter over hele landet?“

Adolph Sørensen: Det kan ikke undre, at den kvota, der i boligstøtteloven er afsat til forsøgsbyggeri, har betydelig interesse og naturligvis også har betydning for mange kredse uden for de byggendes. Man må dog regne med, at for så vidt kvotaen udnyttes helt, vil det medføre en årlig udgift på ca. 20 mill. kr. Men i den del af lejlighedsbyggeriet, som kommer til at foregå i de kommende 4 år, indgår disse 1 000 lejligheder som et meget væsentligt led. Det vil for det kommende finansårs vedkommende betyde, at 1 af hver 10 lejligheder kan blive forsøgsbyggeri, og i finansåret 1962-63 kommer vi op på 1 af hver 7 lejligheder. Det er derfor meget afgørende, at byggeriet efter eksperimentkvotaen bliver udvalgt med den største omhu, og at der sker en rimelig fordeling såvel over de forskellige landsdele som over de forskellige former for byggeri; her bør man nok ikke mindst tilgodese alt det, der hænger sammen med den faglige uddannelse og beskæftigelse, således at vort produktionsapparat udbyg-

ges bedst muligt med henblik på at skaffe beskæftigelse, boliger og uddannelsesmuligheder til de store årgange. I erkendelse af, at byggeriets planlægning spiller en overordentlig stor rolle for en effektivisering af boligproduktionen og en billiggørelse, må det jo nok være rigtigt at tilstræbe, at det først og fremmest bliver dette område, man søger at afklare gennem de forsøg, der nu ydes statsstøtte til efter § 25. Jeg skal da tillade mig at nævne, at også dette synspunkt blev stærkt understreget af det ærede medlem hr. Carl P. Jensen under lovforslagets første behandling her i tinget.

Jeg er blevet lidt betænkelig ved disse signaler, der er hejst her og dér i byggeindustrien og andre steder, som tyder på forhåbninger fra en snæver gruppes side om, at elementbyggeriet som sådant skulle blive særlig begunstiget, således som det da også ved boligministeriets administration af byggestøttelovgivningen har været tilfældet i en tidligere periode. Jeg skal tillade mig at understrege, at man fra flere sider har givet udtryk for ønsket om nu efter 12-13 års eksperimenter at få foretaget en tilbunds gående undersøgelse af, hvad man i virkeligheden kan forvente at opnå med hensyn til byggepris, byggetid og kvalitet gennem elementbyggeriet. Det har ikke været muligt at få konkrete oplysninger frem hidtil, og jeg skal tillade mig at advare imod at benytte lovens § 25 til at støtte nye storstilede eksperimenter, så længe man endnu ingen resultater har fra de hidtil gennemførte. Jeg skal ligeledes minde om, at håndværkerne føler sig stærkt forpligtet med hensyn til den faglige uddannelse og beskæftigelse, og fra mange sider — også uden for håndværkets rækker — ser man det som en vigtig samfundsopgave at stimulere tilgangen til fagene; jeg ved, at den højtærede boligminister er enig i dette synspunkt, og denne målsætning bør man efter min mening også have for øje ved administrationen af lovens § 25.

Under henvisning til det synspunkt, at det er mest frugtbart at billiggøre det, man hidtil har kaldt det traditionelle byggeri, et synspunkt, som bl. a. også er fremsat og understreget af forskningsleder, arkitekt Philip Arctander ved statens byggeforskningsinstitut, anmoder jeg boligministeren om at besvare det her stillede spørgsmål.